

Sygn. akt IV CSK 429/17

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku M.J.
przy uczestnictwie L.M. i D.J.
o stwierdzenie zasiedzenia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 lutego 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania L.M.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Z.
z dnia 14 grudnia 2016 r., sygn. akt I Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. stwierdza, że każdy uczestnik postępowania ponosi koszty związane ze swym udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Uczestniczka postępowania o zasiedzenie nieruchomości - L.M. złożyła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 14 grudnia 2016 r. Postanowieniem tym zmieniono postanowienie Sądu Rejonowego w pkt I w ten sposób, że termin zasiedzenia nieruchomości ustalono na dzień 30 kwietnia 1987 r. oraz oddalono apelację uczestniczki w pozostałym zakresie.

W skardze kasacyjnej podnoszono zarzuty naruszenia przepisów prawa procesowego i prawa materialnego. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca stwierdziła, że w rozpoznawanej sprawie występuje istotne zagadnienie prawne przedstawione na s. 2-3 skargi.

Skarżąca wnosiła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnień wyroków obu Sądów meriti, treść skargi kasacyjnej oraz zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie - wbrew stanowisku skarżących - nie występuje wskazane w skardze zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wynikające z prawnego charakteru tzw. decyzji uwłaszczeniowej.

Należy zwrócić uwagę przede wszystkim na to, że czym innym jest status prawny decyzji administracyjnej, które kreuje odpowiednie prawo (w tym prawo własności), a sytuacji, w której decyzja administracyjna (np. decyzja uwłaszczeniowa) stanowi tylko określony (wyłączny) dowód nabycia prawa własności z mocy ustawy. Na taką decyzję powołano się m.in. w uzasadnieniu skargi kasacyjnej (s. 6 skargi). W tej sytuacji istotnie można powołać się jedynie na domniemanie istnienia przesłanek powstania określonego prawa (np. prawa własności), jednakże takie domniemanie może być wzruszalne w wyniku odpowiedniego postępowania dowodowego. Dlatego Sąd Okręgowy trafnie stwierdził, powołując się na odpowiednie orzecznictwo Sądu Najwyższego, że nie było jednak żadnych przeszkód prawnych badania przez Sądy meriti kwestii

samoistności posiadania spornej nieruchomości na dzień 4 listopada 1971 r. przez wnioskodawcę i jego żonę, mimo właśnie istnienia aktu własności obejmującego tę nieruchomość i wydanego na rzecz apelującej (s. 11 uzasadnienia zaskarżonego postanowienia).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do postanowień art. 520 § 1 k.p.c.